

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21663/2024
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Бућковић адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 663/24 од 01.08.2024. године, на седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 663/24 од 01.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 663/24 од 01.08.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву Р1 121/22 од 31.05.2024. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште – парцеле .. у површини од 0.11.05 ха, .. у површини од 0.10.04 ха и .. у површини од 0.12.47 ха, све уписане у лист непокретности број .. к.о. ..., за које је предлагачу признато право на новчану накнаду решењем Градске управе Града Ваљева, Одељење за имовинске послове и општу управу бр. 465-196/2021-08 од 29.01.2021. године, по цени од 720,00 динара/м², што за површину ових парцела износи укупно 2.416.320,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за предметне експроприсане непокретности исплати 2.416.320,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.05.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, одређена је новчана накнада за засаде биљне културе на експроприсаним непокретностима у укупном износу од 206.729,00 динара и то: 76.815,00 динара за парцелу .., 61.846,00 динара за парцелу .. и 68.068,00 динара за парцелу .. . Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за биљне културе на експроприсаним предметним парцелама исплати укупно 206.729,00 динара са законском затезном каматом од 31.05.2024. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова ванпарничног поступка исплати 480.875,00 динара.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 663/24 од 01.08.2024. године одбијена је жалба предлагача и потврђено означено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/2014, 6/2015, 106/2015, 14/2022) Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Побијаним решењем одлучено је о накнади за експроприсане непокретности, а ревизијом се указује да је потребно одлучити о ревизији и ради уједначавања судске праксе у примени члана 42. Закона о експропријацији, односно начина одређивања висине тржишне вредности непокретности. У спроведеном поступку нижестепени судови су тржишну вредност експроприсаних непокретности утврдили на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за експроприсану непокретност и инсталацију (на основу налаза судских вештака грађевинске струке) у смислу члана 42. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“ бр. 53/95 ... 20/09) израженог кроз одлуке овог суда којима је одлучивано о одређивању накнаде за експроприсане непокретности са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Указивање у ревизији на другачије одлуке ревизијског суда, не значи нужно и да је другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима за одређивање накнаде за експроприсане непокретности као у овој правној ствари, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу чл. 27. став 2. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није

дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

На ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак одређивања накнаде за експрописане непокретности и за биљне културе пред судом је започет 29.10.2021. године, када је динарска противвредност евра износила 117,5843 динара. Побижаним решењем потврђено је првостепено решење којим је одређена накнада за експрописане непокретности и биљне засаде у укупном износу од 2.623.049,00 динара. Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења предлога, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. става 3. ЗПП..

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић